

Zarządzenie nr ⁵.....

Dyrektora Muzeum w Przeworsku przy Zespole Pałacowo – Parkowym

Z dnia ^{12.08}..... 2024

w sprawie wprowadzenia Standardów Ochrony Małoletnich

W związku z regulacją ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 1304, 1606) w tym art. 22b i 22c w/w ustawy, wprowadzam w Hostelu „Domek Ogrodnika”, Politykę ochrony małoletnich i zarządzam wdrożenie standardów ochrony małoletnich (zwanych inaczej standardami ochrony dzieci) zawartych w Załączniku nr 1 do niniejszego Zarządzenia.

§1

Niniejszym wprowadza się Standardy Ochrony Małoletnich obowiązujące w Hostelu „Domek Ogrodnika” w (dalej jako „Standardy”). Treść Standardów stanowi Załącznik do Zarządzenia. Standardy podlegają opublikowaniu na stronie internetowej Muzeum.

§2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem jego podpisania

Dyrektor Muzeum

dr Łukasz Króć

Standardy Ochrony Małoletnich

w Hostelu „Domek Ogrodnika” przy Zespole Pałacowo – Parkowym w Przeworsku

§ I

Preambuła

Mając na uwadze wynikający z ustawy dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, obowiązek wprowadzenia na podmioty świadczące usługi hotelarskie oraz turystyczne, a także prowadzące inne miejsca zakwaterowania zbiorowego standardów w zakresie niezbędnym do zapewnienia ochrony małoletnich oraz uznając istotną rolę biznesu w zapewnieniu poszanowania praw Dzieci, w szczególności prawa do ochrony ich godności i wolności od wszelkich form krzywdzenia. Hostel „Domek Ogrodnika” przy Zespole Pałacowo – Parkowym w Przeworsku przyjmuje niniejszy dokument jako wzór standardów, zasad i procedur w przypadku podejrzenia, że Dziecku, które przebywa w hostelu „Domek Ogrodnika” dzieje się krzywda oraz zapobiegania takim zagrożeniom.

§ II

Postanowienia ogólne

1. Hostel „Domek Ogrodnika” prowadzi swoją działalność operacyjną z najwyższym poszanowaniem praw człowieka, w szczególności praw Dzieci jako osób szczególnie wrażliwych na krzywdzenie.
2. Hostel „Domek Ogrodnika” uznaje swoją rolę w prowadzeniu biznesu społecznie odpowiedzialnego i promowaniu pożądanых postaw społecznych.
3. Hostel „Domek Ogrodnika” w szczególności podkreśla istotność prawnego i społecznego obowiązku zawiadamiania organów ścigania o każdym przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę Dzieci i zobowiązuje się szkolić swój personel w tym zakresie.
4. Hostel „Domek Ogrodnika” zobowiązuje się edukować personel na temat okoliczności wskazujących, że Dziecko przebywające w obiekcie może być krzywdzone oraz w zakresie sposobów szybkiego i odpowiedniego reagowania na takie sytuacje.

§ III

Definicje

1. Dziecko – każda osoba poniżej 18 roku życia;
2. Krzywdzenie Dziecka – popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę Dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka Personelu lub zagrożenie dobra Dziecka, w tym jego zaniechywanie. Na szkodę Dzieci mogą być popełnione wszystkie przestępstwa, jakie mogą być popełnione przeciwko osobom dorosłym, a dodatkowo przestępstwa, które

mogą być popełnione wyłącznie przeciwko Dzieciom (np. wykorzystywanie seksualne z art. 200 kodeksu karnego). Z uwagi na specyfikę obiektów turystycznych, w których łatwo można uzyskać możliwość odosobnienia, przestępstwami, do których najczęściej może dojść na ich terenie będą przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, w szczególności zgwałcenie (art. 197 kodeksu karnego), seksualne wykorzystanie niepoczytalności i bezradności (art. 198 kk), seksualne wykorzystanie zależności lub krytycznego położenia (art. 199 kk), seksualne wykorzystanie osoby poniżej 15 roku życia (art. 200 kk), grooming (uwiedzenie małoletniego za pomocą środków porozumiewania się na odległość – art. 200a kk);

3. Opiekun Dziecka – osoba uprawniona do reprezentacji Dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl Standardów opiekunem jest również rodzic zastępczy;

4. Personel – osoba zatrudniona w hostelu „Domek Ogrodnika” na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej lub członek organizacji.

§ IV.

Zasady identyfikacji Dziecka przebywającego w hostelu i jego relacji w stosunku do osoby dorosłej, z którą przebywa w hostelu.

1. Przyjmując Dziecko na pobyt w Hostelu „Domek Ogrodnika”, zawsze kiedy jest to możliwe, należy dokonywać identyfikacji Dziecka i jego relacji z osobą dorosłą, z którą przebywa w hostelu.

2. Przeprowadzenie identyfikacji Dziecka przez Personel recepcji jest obowiązkowe w sytuacjach nietypowych i podejrzanych, wskazujących, że istnieje ryzyko krzywdzenia Dziecka.

3. W celu identyfikacji Dziecka i jego relacji w stosunku do osoby, z którą przebywa w hostelu, należy:

a) zapytać o tożsamość Dziecka oraz o relację Dziecka w stosunku do osoby, z którą przybyło do hostelu lub w nim przebywa. W tym celu można poprosić o dokument tożsamości Dziecka lub inny dokument potwierdzający, że osoba dorosła ma prawo do sprawowania opieki nad Dzieckiem (np. akt stanu cywilnego, orzeczenie sądu). W przypadku braku dokumentu tożsamości można poprosić o podanie danych Dziecka (imię, nazwisko, adres, numer PESEL);

b) w przypadku braku dokumentów wskazujących na pokrewieństwo Dziecka i osoby dorosłej należy zapytać o tę relację osobę dorosłą oraz Dziecko;

c) jeżeli osoba dorosła nie jest Opiekunem Dziecka, należy zapytać, czy posiada dokument świadczący o zgodzie Opiekunów Dziecka na wspólny wyjazd osoby dorosłej z Dzieckiem (np. pisemne oświadczenie wyrażające zgodę co najmniej jednego z rodziców Dziecka/opiekunów prawnych);

d) jeżeli osoba dorosła nie posiada dokumentu zgody Opiekunów Dziecka, należy poprosić o numer telefonu wyżej wymienionych, aby zadzwonić i potwierdzić przebywanie Dziecka w hotelu z obcą osobą dorosłą za wiedzą i zgodą Opiekunów Dziecka.

4. W przypadku oporu ze strony osoby dorosłej co do okazania dokumentu Dziecka lub wskazania relacji należy wyjaśnić, że procedura służy zapewnieniu Dzieciom korzystającym z hostelu „Domek Ogrodnika” bezpieczeństwa i obowiązek taki wynika z przepisów powszechnie obowiązującego prawa.
5. W przypadku gdy rozmowa nie rozwieje wątpliwości dotyczących podejrzenia wobec dorosłego i jego intencji skrzywdzenia Dziecka, należy dyskretnie powiadomić Dyrektora lub osobę przez niego wyznaczoną.
6. Od momentu, kiedy pojawiły się pierwsze wątpliwości, zarówno Dziecko, jak i osoba dorosła powinni być pod stałą obserwacją Personelu i nie pozostawać sami.
7. Dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona podejmuje decyzję o zawiadomieniu policji lub w razie wątpliwości przejmuje rozmowę z podejrzaną osobą dorosłą w celu uzyskania dalszych wyjaśnień.
8. W przypadku gdy rozmowa potwierdzi przekonanie o próbie lub popełnieniu przestępstwa na szkodę Dziecka, przełożony zawiadamia o tym fakcie policję. Dalej stosuje się zasady w przypadku okoliczności wskazujących na skrzywdzenie Dziecka.
9. W przypadku gdy świadkami nietypowych lub podejrzanych sytuacji jest Personel innych komórek organizacyjnych, np. serwis sprzątający, obsługa pokoi, ochrony, powinni oni o tym niezwłocznie zawiadomić Dyrektora Hostelu lub osobę przez niego wyznaczoną, która zadecyduje o podjęciu odpowiednich działań.

§ 5.

Zasady i procedury reagowania w przypadku uzasadnionego przypuszczenia, że dobro Dziecka znajdującego się na terenie hostelu „Domek Ogrodnika” lub korzystającego z usług hostelu „Domek Ogrodnika” jest zagrożone.

1. Personel posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia Dzieci.
2. Personel zobowiązany jest niezwłocznie informować Dyrektora Hostelu o każdym podejrzeniu krzywdzenia Dziecka.
3. Interwencja prowadzona jest przez Dyrektora hostelu, który może wyznaczyć do tego zadania inną osobę, chyba że wystarczające będą działania Personelu w tym zakresie.
4. Uzasadnione podejrzenie krzywdzenia Dziecka występuje wtedy, gdy:
 - a) Dziecko ujawniło Personelowi fakt krzywdzenia,
 - b) Personel zaobserwował krzywdzenie,
 - c) Dziecko ma na sobie ślady krzywdzenia (np. zadrapania, zasinienia), a zapytane odpowiada niespójnie i/lub chaotycznie lub/i popada w zakłopotanie bądź występują inne okoliczności mogące wskazywać na krzywdzenie np. znalezienie materiałów pornograficznych z udziałem Dzieci w pokoju osoby dorosłej;
- 4) Opiekun Dziecka lub osoba trzecia zgłosił fakt krzywdzenia Dziecka.

5. W przypadku podejrzenia krzywdzenia Dziecka przez inne Dziecko przebywające w hostelu (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z Dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie (w miarę możliwości przy Opiekunie Dziecka) oraz Opiekunem Dziecka, a także oddzielnie z Dzieckiem poddawany krzywdzeniu (w miarę możliwości przy Opiekunie Dziecka) oraz Opiekunem Dziecka.

6. W razie podejrzenia, że Dziecko doświadcza ze strony innego Dziecka przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie bądź powtarzającej się przemocy fizycznej, powtarzającej się przemocy psychicznej lub powtarzających się niepokojących innych zachowaniach osoba interweniująca zobowiązana jest dodatkowo złożyć zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa lub zawiadomić najbliższy sąd rodzinny.

7. W przypadku podejrzenia krzywdzenia Dziecka przez Opiekuna Dziecka/ osobę z którą przebywa w hostelu w formie:

a) przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego i/lub zagrożone jest jego życie, Personel zobowiązany jest zadbać o bezpieczeństwo Dziecka i odseparować je od Opiekuna Dziecka/ osoby z którą przebywa podejrzaną o krzywdzenie oraz zawiadomić policję pod numerem 112 lub 997;

b) innych przestępstw, osoba interweniująca zobowiązana jest powiadomić policję lub prokuraturę składając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa;

c) jednorazowej innej przemocy fizycznej (np. klapsy, popychanie, szturchanie), przemocy psychicznej (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie) lub innych niepokojących zachowań (tj. krzyk, niestosowne komentarze), Personel zobowiązany jest zadbać o bezpieczeństwo Dziecka, przeprowadzić rozmowę z Opiekuna Dziecka/ osobą z którą przebywa podejrzaną o krzywdzenie, w przypadku powtarzającej się przemocy osoba interweniująca zobowiązana jest powiadomić właściwy ośrodek pomocy społecznej, równoległe składając do sądu rodzinnego wniosek o wgląd w sytuację rodziny.

8. W przypadku powzięcia przez członka Personelu podejrzenia, że Dziecko jest krzywdzone przez osoby trzecie (w tym członka Personelu) w formie:

1) przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, Personel zobowiązany jest zadbać o bezpieczeństwo Dziecka i odseparować je od osoby podejrzaną o krzywdzenie oraz zawiadomić policję pod nr 112 lub 997;

2) innych typów przestępstw, Personel zobowiązany jest zadbać o bezpieczeństwo Dziecka i odseparować je od osoby podejrzaną o krzywdzenie oraz poinformować na piśmie policję lub prokuraturę, składając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa;

3) jednorazowej innej przemocy fizycznej (np. klapsy, popychanie, szturchanie) lub przemocy psychicznej (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie), Personel jest zobowiązany zadbać o bezpieczeństwo Dziecka i odseparować je od osoby podejrzaną o krzywdzenie. Osoba interweniująca zobowiązana jest zakończyć współpracę z osobą krzywdzącą Dziecko;

4) innych niepokojących zachowań (tj. krzyk, niestosowne komentarze), Personel zobowiązany jest zadbać o bezpieczeństwo Dziecka i odseparować je od osoby podejrzanej o krzywdzenie oraz osoba interweniująca zobowiązana jest przeprowadzić rozmowę dyscyplinującą, a w przypadku braku poprawy zakończyć współpracę.

9. W sytuacji podejrzenia krzywdzenia Dziecka należy uniemożliwić Dziecku oraz osobie podejrzewanej o krzywdzenie Dziecka oddalenie się z hostelu.

10. W uzasadnionych przypadkach można dokonać obywatelskiego zatrzymania osoby podejrzewanej. W takiej sytuacji, do czasu przybycia policji należy trzymać tę osobę pod nadzorem dwóch pracowników w osobnym pomieszczeniu z dala od widoku innych Gości.

11. W każdym przypadku należy zadbać o bezpieczeństwo Dziecka. Dziecko powinno przebywać pod opieką pracownika do czasu przyjazdu policji.

12. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że doszło do popełnienia przestępstwa powiązanego z kontaktem Dziecka z materiałem biologicznym sprawcy (sperma, ślina, naskórek), należy w miarę możliwości nie dopuścić, aby Dziecko myło się oraz jadło/piło do czasu przyjazdu policji.

13. Po odbiorze Dziecka przez policję należy zabezpieczyć materiał z monitoringu oraz inne istotne dowody (np. dokumenty) dotyczące zdarzenia i na wniosek służb przekazać ich kopię listem poleconym lub osobiście prokuratorowi lub policji.

14. Personel oraz osoba interweniująca ma obowiązek sporządzić notatkę służbową ze zdarzenia oraz podjętych działań. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową.

15. Po interwencji należy opisać zdarzenie w ewidencji zdarzeń zagrażających dobru Dziecka. Ewidencję zdarzeń zagrażających dobru Dziecka prowadzi osoba wyznaczona przez Dyrektora hostelu.

§6.

Zatrudnianie osób do pracy z Dziećmi

1. Wszystkie osoby pracujące z Dziećmi muszą być dla nich bezpieczne, co oznacza m.in., że ich historia zatrudnienia powinna wskazywać, że nie skrzywdziły w przeszłości żadnego Dziecka.

2. Personel zatrudniony przez hostel do prac związanych z edukacją, wypoczynkiem i opieką nad Dziećmi należy obowiązkowo sprawdzić w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym. Sprawdzenie osoby w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym odbywa się poprzez wydruk wyników wyszukiwania osoby w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym, który następnie dołączany jest do akt osobowych osoby sprawdzanej. Sprawdzenie należy powtarzać co roku.

3. Wszyscy pracownicy zatrudnieni do pracy z dziećmi, w tym osoby, które mogą mieć potencjalny kontakt z dziećmi powinny złożyć oświadczenie o braku karalności i o nietoczeniu się postępowań o czyny przeciwko Dzieciom.

§ 7.

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między Personelem a Dzieckiem

1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez Personel jest działanie dla dobra Dziecka i w jego najlepszym interesie.
2. Personel traktuje Dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec Dziecka w jakiegokolwiek formie. Personel realizując te cele działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych organizacji oraz swoich kompetencji.
3. Personel jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z Dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec Dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych Dzieci.
4. Nie wolno zawstyżać, upokarzać, lekceważyć i obrażać Dziecka. Nie wolno krzyczeć na Dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa Dziecka lub innych Dzieci.
5. Nie wolno ujawniać informacji wrażliwych dotyczących Dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych Dzieci. Obejmuje to wizerunek Dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
6. Personel zobowiązany jest do zapewnienia Dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć Personelowi hotelu i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.
7. Nie wolno proponować Dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności Dzieci.
8. Każde przemocowe działanie wobec Dziecka jest niedopuszczalne.
9. Kontakt z Dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów mieszczących się w zakresie obowiązków Personelu. Nie wolno zapraszać Dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy. Obejmuje to także kontakty z Dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych).

§ 8.

Postanowienia końcowe

1. Polityka wchodzi w życie z dniem podpisania.

Dyrektor Muzeum

dr Lukasz Mróz

Zarządzenie nr ...⁶.....

Dyrektora Muzeum w Przeworsku przy Zespole Pałacowo – Parkowym

Z dnia ...^{12.08}..... 2024

w sprawie wprowadzenia Standardów Ochrony Małoletnich

W związku z regulacją ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 1304, 1606) w tym art. 22b i 22c w/w ustawy, wprowadzam w Muzeum w Przeworsku przy Zespole Pałacowo – Parkowym, Politykę ochrony małoletnich i zarządzam wdrożenie standardów ochrony małoletnich (zwanych inaczej standardami ochrony dzieci) zawartych w Załączniku nr 1 do niniejszego Zarządzenia.

§1

Niniejszym wprowadza się Standardy Ochrony Małoletnich obowiązujące w Muzeum w Przeworsku przy Zespole Pałacowo – Parkowym (dalej jako „Standardy”). Treść Standardów stanowi Załącznik do Zarządzenia. Standardy podlegają opublikowaniu na stronie internetowej Muzeum.

§2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem jego podpisania

Dyrektor Muzeum
[Podpis]
dr Łukasz Mróz

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH obowiązujące w Muzeum w Przeworsku Zespole Pałacowo-Parkowym

Muzeum w Przeworsku przy Zespole Pałacowo – Parkowym w Przeworsku (dalej jako „Muzeum”), jako organizator działalności związanej z rozwijaniem zainteresowań przez małoletnich, w trosce o zabezpieczenie dobra małoletnich korzystających z oferty wydarzeń organizowanych przez Muzeum, zgodnie z obowiązkiem nałożonym w art. 22b i 22c ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (tj. Dz.U. z 2023 poz. 1304 z późn. zmianami), wprowadza Standardy Ochrony Małoletnich (dalej jako „Standardy”).

Przy opracowaniu Standardów przyjęto następujące założenia:

- Muzeum prowadzi regularną weryfikację osób zatrudnionych lub skierowanych do pracy z małoletnimi w ramach innego stosunku prawnego, w związku z czym w Muzeum nie są zatrudniane osoby mogące zagrazać bezpieczeństwu małoletnich ani też nie jest z takimi osobami prowadzona współpraca na jakiegokolwiek podstawie prawnej;
- wszyscy pracownicy i osoby skierowane do pracy z małoletnimi w ramach innego stosunku prawnego potrafią zdiagnozować symptomy krzywdzenia małoletniego oraz podjąć interwencję w przypadku podejrzenia, że małoletni jest ofiarą przemocy;
- postępowanie przeprowadzane w przypadku stwierdzenia podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego nie może naruszać powszechnie obowiązujących przepisów prawa, a także zasad poszanowania prywatności i delikatnej psychiki małoletnich;
- opiekunowie prawni poszerzają wiedzę i świadomość w zakresie metod wychowania bez stosowania przemocy i przekazują małoletnim zasady bezpieczeństwa
- małoletni przebywają w Muzeum korzystając ze skierowanej do nich oferty wydarzeń, podczas wizyt indywidualnych z opiekunami prawnymi oraz w ramach grup zorganizowanych.

Uwzględniając powyższe założenia, niniejszy dokument określa Standardy, stanowiące zbiór zasad i procedur postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa małoletnich.

Rozdział I

Postanowienia ogólne

1. Ilekroć w Standardach jest mowa o:

- a. Ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t. j. Dz. U. z 2023 poz. 1304 z późn. zmianami);
- b. Personelu Muzeum – należy przez to rozumieć wszystkich pracowników lub osoby wykonujące swoje obowiązki na zlecenie Muzeum na jakiegokolwiek podstawie prawnej, dopuszczone do działalności związanej z edukacją małoletnich, realizacją zainteresowań małoletnich lub jakiegokolwiek innej działalności, o której mowa w art. 21 ust. 1 Ustawy;
- c. Małoletnim – należy przez to rozumieć osobę, która nie ukończyła 18 roku życia;
- d. Krzywdzeniu małoletniego – należy przez to rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę małoletniego przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu Muzeum lub jakiegokolwiek zagrożenie dobra małoletniego, w tym: przemoc fizyczną, przemoc emocjonalną, przemoc seksualną, przemoc ekonomiczną oraz zaniedbywanie;
- e. Przemocy fizycznej – należy przez to rozumieć zamierzone uszkodzenie ciała, zadawanie bólu lub stosowanie groźby uszkodzenia ciała;
- f. Przemocy emocjonalnej – należy przez to rozumieć zamierzone poniżanie, upokarzanie i ośmieszanie, uporczywe, niekonstruktywne krytykowanie, angażowanie w konflikt pomiędzy osobami dorosłymi, manipulowanie, nieudzielanie wsparcia, stawianie nieadekwatnych wymagań i oczekiwań;
- g. Przemocy seksualnej – należy przez to rozumieć angażowanie małoletniego w jakąkolwiek aktywność seksualną przez osobę dorosłą, w tym zachowania polegające na kontakcie fizycznym lub bez kontaktu fizycznego (np. prezentowanie materiałów pornograficznych, utrwalanie wizerunku małoletniego na materiałach pornograficznych podglądanie, ekshibicjonizm);
- h. Przemocy ekonomicznej – należy przez to rozumieć zaniedbywanie obowiązku zapewnienia małoletniemu odpowiednich warunków do rozwoju w ramach środków dostępnych dla opiekunów małoletnich;
- i. Zaniedbywaniu – należy przez to rozumieć zaniedbywanie obowiązku zaspokajania podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych małoletniego przez opiekunów, w szczególności obowiązku zapewnienia odpowiedniego wyżywienia, odzieży, miejsca zamieszkania, opieki medycznej, bezpieczeństwa, wsparcia psychicznego, dozoru nad wykonywaniem obowiązku szkolnego przez małoletniego. Jedną z form zaniedbywania jest przemoc ekonomiczna;
- j. Opiekunie małoletniego – należy przez to rozumieć rodzica lub opiekuna prawnego małoletniego;
- k. Osobie odpowiedzialnej za Standardy – należy przez to rozumieć wyznaczonego przez Dyrektora w odpowiednim zarządzeniu pracownika Muzeum;
- l. Osobie odpowiedzialnej za korzystanie z Internetu – należy przez to rozumieć właściwych edukatorów, wchodzących w skład personelu Muzeum, prowadzących dane wydarzenie, warsztaty lub zwiedzanie Muzeum.

Rozdział II

Zasady zapewniające bezpieczne relacje pomiędzy personelem Muzeum i małoletnimi

§ 1

Zasady rekrutacji personelu Muzeum

1. Przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby, na jakiegokolwiek podstawie prawnej, do działalności związanej z edukacją małoletnich, działalności związanej z realizacją zainteresowań małoletnich lub jakiegokolwiek innej działalności, o której mowa w art. 21 ust. 1 Ustawy, specjalista ds. kadrowych obowiązany jest do uzyskania informacji, czy dane o tej osobie są zamieszczone w Rejestrze z ograniczonym dostępem w rozumieniu Ustawy lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.
2. Personel Muzeum podlega weryfikacji, o której mowa w ust. 1, przez cały okres zatrudnienia lub obowiązywania umowy ramowej, raz w roku, w dniu odpowiadającym pierwszej weryfikacji dokonanej przez specjalistę ds. kadrowych.
3. Przed dokonaniem weryfikacji osoba, o której mowa ust. 1, przedkłada Muzeum informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
4. Osoba, o której mowa w ust. 1, posiadająca obywatelstwo innego państwa, niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada Muzeum informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej związanej z kontaktami z dziećmi.
5. Osoba, o której mowa w ust. 1, składa Muzeum oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych, niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada Muzeum informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej związanej z kontaktami z dziećmi.
6. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w ust. 4 lub 5 powyżej, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa. Jeśli w państwie tym nie przewiduje się sporządzenia informacji lub nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa w ust. 1 składa Muzeum pisemne oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego

z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi zgodnie z obowiązującym w Muzeum wzorem.

7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5 i 6 składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
8. Informacje, o których mowa w ust. 1-7 powyżej specjalista ds. kadrowych utrwała w formie wydruku oraz wraz z informacjami i oświadczeniami, o których mowa w ust. 3-6 powyżej, załącza do akt osobowych lub dokumentacji dotyczącej personelu Muzeum.
9. Każdy pracownik inicjujący dopuszczenie osoby do działalności, o której mowa w Ustawie, zobowiązany jest do zawiadomienia specjalisty ds. kadrowych o zamiarze zawarcia umowy z taką osobą z 7-dniowym wyprzedzeniem.
10. Specjalista ds. kadrowych, przed dopuszczeniem personelu Muzeum do działalności, o której mowa w Ustawie, odbiera pisemne oświadczenia o zapoznaniu się konkretnej osoby z treścią Standardów. Wzór oświadczenia stanowi Załącznik do niniejszych Standardów.

§ 2

Zasady bezpiecznych relacji personelu Muzeum z małoletnimi

1. Podstawową zasadą, jaką powinien kierować się personel Muzeum w kontaktach z małoletnimi, jest działanie na rzecz ich dobra. Członkowie personelu Muzeum traktują małoletnich z szacunkiem, poszanowaniem ich godności oraz wrażliwości.
2. Personel Muzeum zobowiązany jest do utrzymywania profesjonalnych relacji z małoletnimi oraz każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec małoletniego są adekwatne do sytuacji, bezpieczne i uzasadnione.
3. W przypadku zaobserwowania jakichkolwiek form przemocy pomiędzy małoletnimi personel Muzeum zobowiązany jest do niezwłocznej, adekwatnej reakcji, polegającej na powstrzymaniu eskalacji konfliktu.
4. Personel Muzeum stale monitoruje sytuacje i dobrostan małoletnich oraz poprawność relacji pomiędzy małoletnimi a pozostałymi członkami personelu Muzeum oraz pomiędzy samymi małoletnimi.
5. Członek personelu Muzeum, który powziął informację lub podejrzewa, że doszło do krzywdzenia małoletniego, zobowiązany jest do zachowania szczególnej ostrożności w kontaktach z małoletnim, kierując się wyczuciem i empatią.
6. Personel Muzeum:
 - a. odnosi się do małoletnich z szacunkiem;
 - b. wysłuchuje małoletnich i stara się prowadzić rozmowę w sposób dostosowany do sytuacji oraz wieku małoletniego;

- c. nie zawstydzają małych, nie lekceważą i nie znieważają ich;
 - d. kieruje swoje komunikaty spokojnym tonem głosu, nie podnosi głosu bez rzeczywistej potrzeby (np. w celu ostrzeżenia w sytuacjach niebezpiecznych);
 - e. nie stosuje żadnych form krzywdzenia.
7. Bezpośredni kontakt z małym nie może być niejawny lub ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji podporządkowania.
8. Personel Muzeum nie kontaktuje się z małymi z wykorzystaniem prywatnych kanałów komunikacji bez wiedzy opiekunów małych.

Rozdział III

Procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia małego lub posiadania informacji o podejrzeniu krzywdzenia małego

§ 1

Zasady podejmowania interwencji

1. Personel Muzeum dokonuje oceny ryzyka i zwraca uwagę na symptomy krzywdzenia małych.
2. Personel Muzeum zwraca uwagę w szczególności na poniższe czynniki ryzyka:
 - a. widoczne obrażenia ciała (siniaki, ugryzienia, rany), których pochodzenie trudno jest wyjaśnić;
 - b. nadmierne zakrywanie ciała nieadekwatne do pogody;
 - c. strach przed opiekunem, obawy przed powrotem do domu;
 - d. strach przed osobami dorosłymi;
 - e. używanie środków psychoaktywnych;
 - f. nadmierne szukanie kontaktu z dorosłym;
 - g. pojawianie się w pracach artystycznych, rozmowach, zachowaniu małego motywów przemocy lub motywów seksualnych;
 - h. nadmierne rozbudzenie seksualne małego nieadekwatne do wieku.
3. W przypadku powzięcia przez członka personelu Muzeum podejrzenia krzywdzenia małego lub uzyskania informacji w tym przedmiocie, członek personelu Muzeum niezwłocznie informuje o tym Dyrektora Muzeum, Zastępców Dyrektora.
4. Interwencja podejmowana jest przez osobę wyznaczoną przez dyrektora Muzeum
5. W przypadku, gdy zgłoszenie krzywdzenia dotyczyło osób wskazanych w ust. 2-3 powyżej, osoby te są całkowicie wyłączone z dalszej procedury.
6. W miarę możliwości osoba podejmująca interwencję, za zgodą Dyrektora lub Zastępcy Dyrektora, może zdecydować o zaangażowaniu specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z małym.

7. W przypadku podejrzenia, że zdrowie lub życie małoletniego jest zagrożone, personel Muzeum ma obowiązek niezwłocznie poinformować o tym fakcie właściwe służby.

§ 2

Sposoby dokumentowania przebiegu interwencji

1. Z przebiegu każdej interwencji osoba podejmująca interwencję sporządza kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 2 do niniejszych Standardów.
2. Personel Muzeum zobowiązany jest do zachowania w tajemnicy wszelkich informacji związanych z podejrzeniem krzywdzenia małoletniego, z zastrzeżeniem § 1 ust. 2 niniejszego rozdziału.
3. W przypadku, gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa małoletniego zgłosili opiekunowie małoletniego, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów małoletniego na piśmie oraz sporządzić kartę interwencji.
4. Karty interwencji, z zastrzeżeniem § 3 ust. 1 poniżej, przechowuje osoba odpowiedzialna za Standardy przez okres odpowiadający okresowi przedawnienia czynów zabronionych lub czynów karalnych, których podejrzenia popełnienia dotyczy zgłoszenie przewidzianych w obowiązujących przepisach, nie krócej jednak, niż 2 lata.

§ 3

Przebieg interwencji

1. W przypadku, gdy zgłoszenie obejmuje podejrzenie krzywdzenia przez personel Muzeum, dany członek personelu Muzeum zostaje niezwłocznie odsunięty od wszelkich form kontaktu z małoletnimi do czasu wyjaśnienia sprawy. Karta interwencji sporządzona zgodnie z § 2 powyżej zostanie dołączona do akt osobowych lub dokumentacji członka personelu Muzeum.
2. Osoba podejmująca interwencję przeprowadza rozmowę z małoletnim i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) małoletniego, w szczególności jego opiekunem. Osoba podejmująca interwencję stara się ustalić przebieg zdarzenia oraz wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne małoletniego. Ustalenia podjęte w toku interwencji są utrwalane na karcie interwencji.
3. W przypadku, gdy podejmowana interwencja dotyczy podejrzenia krzywdzenia małoletniego przez członka personelu Muzeum, Dyrektor wysłuchuje członka personelu Muzeum oraz inne osoby mające wiedzę o zdarzeniu. W sytuacji, gdy podejrzenia zostaną potwierdzone, Dyrektor stosuje odpowiednie środki dyscyplinujące, w tym kary porządkowe zgodnie z przepisami Kodeksu pracy.
4. W przypadku, gdy podejmowana interwencja dotyczy podejrzenia krzywdzenia małoletniego przez innego małoletniego należy dodatkowo przeprowadzić rozmowę z małoletnim podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunem, a także oddzielnie z małoletnim poddawanych krzywdzeniu i jego opiekunem. Podczas rozmowy należy upewnić się, że małoletni podejrzewany o krzywdzenie nie jest krzywdzony przez swojego opiekuna lub inne osoby.

5. Po wyjaśnieniu okoliczności zdarzenia Dyrektor, Zastępca Dyrektora lub osoba podejmująca interwencję przeprowadza rozmowę z opiekunami małoletniego, podczas której informuje o zdarzeniu oraz o możliwości uzyskania specjalistycznego wsparcia we właściwych organizacjach lub służbach. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 powyżej, rozmowę przeprowadza się z opiekunami małoletniego krzywdzonego i małoletniego krzywdzącego. Podczas rozmowy należy ustalić plan wyeliminowania zachowań niepożądanych.
6. W przypadku, gdy w toku podejmowanej interwencji zostanie ustalone, że opiekun małoletniego zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo, Dyrektor lub Zastępca Dyrektora niezwłocznie informuje właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź – w przypadku przemocy i zaniedbania – konieczności wszczęcia procedury Niebieskiej Karty.
7. W ramach przebiegu interwencji, w przypadku małoletnich niepełnosprawnych lub ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, personel Muzeum dostosowuje swoje działania do możliwości i potrzeb małoletnich, korzystając w tym zakresie z pomocy specjalistów.

§ 4

Dalsze działania

1. W przypadku, gdy w toku interwencji przeprowadzonej zgodnie z powyższą procedurą zostanie powzięte podejrzenie, że doszło do popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, Dyrektor we współpracy z działem prawnym Muzeum sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje do właściwej jednostki policji lub prokuratury. W sytuacji podejrzenia popełnienia przestępstwa z udziałem przemocy lub przestępstwa przeciwko wolności seksualnej zawiadomienie powinno zostać złożone niezwłocznie.
2. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunem wynika, że nie jest on zainteresowany pomocą małoletniemu, ignoruje zdarzenie lub nie okazuje wsparcia małoletniemu, Dyrektor we współpracy z działem prawnym Muzeum sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny do właściwego sądu rodzinnego.

Rozdział IV

Zasady przeglądu i aktualizacji Standardów

1. Nie rzadziej, niż raz na dwa lata, Dyrektor Muzeum dokonuje przeglądu Standardów oraz weryfikuje potrzebę ich aktualizacji.
2. Osoba odpowiedzialna za Standardy monitoruje realizację Standardów, reaguje na ich naruszenie oraz koordynuje zmiany w Standardach prowadząc równocześnie rejestr zgłoszeń i proponowanych zmian.
3. Personel Muzeum może przekazywać swoje uwagi, proponować zmiany względem uregulowań zawartych w Standardach do osoby odpowiedzialnej za Standardy oraz zgłaszać incydenty naruszania Standardów.
4. Wszelkie uwagi, proponowane zmiany i incydenty w zakresie naruszania Standardów osoba odpowiedzialna za Standardy przekazuje Dyrektorowi Muzeum lub Zastępcy Dyrektora.
5. Wszelkich zmian w Standardach dokonuje Dyrektor zarządzeniem.

Rozdział V

Przygotowanie personelu Muzeum do stosowania Standardów

1. Standardy są ogólnie dostępne dla personelu Muzeum na stronie internetowej Muzeum oraz w formie drukowanej w przestrzeni edukacyjnej i bibliotecznej Muzeum.
2. Przed rozpoczęciem czynności personel Muzeum zobowiązany jest zapoznać się z treścią Standardów i złożyć oświadczenie zgodnie z § 1 ust. 6 rozdziału II Standardów.
3. Wszelkie wątpliwości co do zakresu stosowania Standardów personel Muzeum kieruje do osoby odpowiedzialnej za Standardy. Osoba odpowiedzialna za Standardy udziela niezbędnych pouczeń co do sposobu stosowania Standardów.

Rozdział VI

Zasady udostępniania Standardów opiekunom małoletnich oraz małoletnim

1. Standardy są ogólnie dostępne dla opiekunów małoletnich oraz samych małoletnich na stronie internetowej Muzeum oraz w formie drukowanej w przestrzeni edukacyjnej i bibliotecznej Muzeum.
2. Standardy są udostępniane na stronie internetowej Muzeum w formie pełnej i skróconej, sporządzonej w sposób zapewniający ich zrozumienie przez małoletnich. Standardy w formie skróconej stanowią Załącznik nr 3 do Standardów.
3. Opiekunowie małoletnich, przed wzięciem udziału przez małoletniego w wydarzeniu bądź warsztatach organizowanych przez Muzeum, zobowiązani są zapoznać się z treścią Standardów i zapoznać małoletnich z treścią skróconych Standardów. W przypadku zwiedzania wystaw przez zorganizowane grupy małoletnich, obowiązek zapoznania się ze Standardami i zapoznania małoletnich z treścią skróconych Standardów spoczywa na nauczycielach lub instruktorach (opiekunach grup). Opiekunowie lub opiekunowie grup podpisują oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami oraz o zapoznaniu małoletnich ze skróconymi Standardami. Wzór oświadczenia stanowi Załącznik nr 4 do Standardów.

Rozdział VII

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet oraz procedury ochrony małoletnich przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet utrwalonymi w innej formie

1. Muzeum nie zapewnia małoletnim możliwości korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet.
2. Obowiązki w zakresie sprawowania nadzoru nad korzystaniem z Internetu przez małoletnich w czasie wydarzeń i warsztatów organizowanych przez Muzeum oraz w czasie zwiedzania Muzeum w miarę możliwości wykonują właściwi edukatorzy prowadzący zajęcia lub organizujący zwiedzanie. Nie wyłącza to obowiązku opiekunów małoletnich lub opiekunów grup do monitorowania sposobu korzystania z Internetu przez małoletnich, podejmowania działań edukacyjnych oraz stosowania i aktualizowania programów zabezpieczających przed złośliwym oprogramowaniem i filtrującego prezentowane treści.

Rozdział VIII

Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia

1. Z uwagi na charakter instytucji, jaką jest Muzeum oraz brak oferty regularnych, cyklicznych zajęć lub warsztatów dla małoletnich, Muzeum nie ustala planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia.
2. W przypadku ujawnienia krzywdzenia, bezpośrednio po jego ujawnieniu oraz w toku procedury interwencji zgodnie z niniejszymi Standardami personel Muzeum zobowiązany jest do udzielenia małoletniemu wsparcia zgodnie z charakterem ujawnionego przypadku krzywdzenia, stanem psychicznym i fizycznym małoletniego oraz jego potrzebami, w tym np. odizolowania małoletniego od grupy, zapewnienia warunków do wyciszenia, wysłuchania małoletniego, zawiadomienia opiekunów.

Rozdział IX

Zasady ochrony danych osobowych i wizerunku małoletniego

1. Personel Muzeum, uznając prawo małoletniego do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku oraz danych osobowych małoletniego.
2. Dane osobowe małoletniego podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych oraz w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych):
3. Personel Muzeum ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowania w tajemnicy stosowanych przez Muzeum sposobów zabezpieczania danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
4. Dane osobowe małoletnich są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
5. Personel Muzeum nie utrwała ani nie umożliwia osobom trzecim, w tym mediom, utrwalania wizerunku małoletniego bez pisemnej zgody opiekuna małoletniego.
6. Jeżeli wizerunek małoletniego stanowi jedynie szczegół całości, takie jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekunów na utrwalanie wizerunku małoletniego nie jest wymagana.

Rozdział X

Postanowienia końcowe

1. Standardy wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia.
2. Standardy zostają umieszczone w wersji drukowanej w hallu Muzeum oraz na stronie internetowej Muzeum.

Dyrektor Muzeum
dr Łukasz Mróz

